

Sz. 277/1935.

2.

Az unitárius Főgimnázium Ngs. Előljáróságának,
I. G. Duca.

Az Unitárius Teológiai Akadémia Igazgatósága köszönettel vette a folyó évi november 3-án rendezendő jóltevők emlékűnnepeére szóló meghívást. Mivel személyesen nem vehetünk részt a bensőségesnek ígérkező ünnepélyen, ez uton fejezzük ki hálás együttérzésűnket az Intézet jóltevői iránt általában s különösen Raffaj Domokosné iránt, aki valóban aranybetűkkel írta be nevét az Intézet történetébe s akinek emlékét ujtják fel ezen a szép ünnepen.

Fogadják a mi szives üdvözetűnket s azon jó kívánságunk kifejezését, hogy a jó Isten ez után is adjon szeretett Intézetűnknek áldozatkész jóltevőket!

Cluj, 1935. október 29-én.

L. S.

Szives üdvözettel
Vári Albert, s. k.
dekan.

Pályázati hirdetés.

Az Unitárius Irodalmi Társaság Kahlfürst Imre nyomdatulajdonos úr ajándékából 2000 azaz kettőezer leu jutalmat tűz ki ezen tételre: »*Blandrata élete és szerepe az unitárius egyházban.*« A dolgozat 5—6 nyomtatott ív terjedelmű lehet. Az idegen kéz- vagy gépirással irt pályamunkák 1936 október 1-ig adandók be a Társaság főtítkárához: S. Nagy Lászlóhoz Cluj, Calea Marechal Foch 43. sz.

Cluj, 1935. dec. 2.

S. Nagy László,
főtítkár.

Vári Albert,
alelnök.

A meggyónás pszichológiai értéke.¹

Gyónás alatt nem dogmákba burkolt penitenciát, nem szentséggé intézményesedett tant vagy egyházi szertartást értek, a kulcsok tradíciója, a kötés és oldás teológiájának kérdésén kívül esik érdekkörünkön, hanem azt a közönséges emberi aktust, melyben az ember egyénileg vagy kollektíve egy nagy egyéni vagy világfájdalmat, bünt, bánatot vall be titkon vagy nyilvánosan, de spontán megnyilatkozásban. Ez a spontán bevallás tehát belső székségletből ered és nem formulákon, előírásokon alapszik. Nincs időhöz, térhez vagy különös kiváltságos személyeknek a jelenlétéhez kötve. Jön mint az ár felhőszakadás után, hogy szétszaggasson minden gátat, mely útjában áll. Tör, zúz, vágat szeszélyesen, mint a felszabadult hullám vagy mint a hegyről a völgybe rohanó vad iramu patak, míg nem a felajzott lélek összeroppan vagy kibékülést nyer a megbocsátó Isten vagy megértő ember-szeretet tenger-ölében. Ez a gyónás, ez a vallomás történeti tény és mély, mint maga az értelmes lét. Lélektanilag ez a legmélyebb alaphullám, mely végigvonul a küzdő, legyőzött és aspiráló ember életén. „... a csaták, harcok, politikai változások csak a felület fodrai és karikái, alattuk törhetetlenül emelkedik és száll e nagy ... pszichológiai áram.” Az elveszett paradicsomról szóló ének elégiája, a könnyek, melyeken keresztül a boldog aranykort sóvárgja vissza a megtévedt emberiség, nem egyéb, mint egy világ-bánat bevallása az elveszett ártatlanságról. Elveszett, egy soha visszamenetérő pillanatban kisiklott az ember kezéből, a pótolhatatlan veszteség végtelenül fáj és a fájdalom gyónásra kényszerít. A zsidó nép története alapjában véve egy nagy gyónás. Az Isten-keresés örök szép éposza. A lázas keresésben sokszor sérti meg a nép Istenét, aki után csaknem eleped a nagy vágyódásban. S aztán vall, felzokog az örök refrain: „Vétkeztem ellened Uram s az Ég ellen...”

¹ Rövid lélektani kifejtése egy sokat hangoztatott tételnek, mely szerint a lelkész szíve és ajtaja tárva-nyitva kell, hogy álljon hivei előtt.